

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Oslo 19. januar 2005, vedtak sak 273-04

Klager: NN

Innklaget: Det Østenfjellske Inkassobyrå AS, Boks 6620, St. Olavs plass, 0129 Oslo, sak 078703

Saken gjelder: Inkassokostnader etter ektefellens død og klagers demens og opphold på sykehjem

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www..klagenemnda.inkasso.no

1. Saksforholdet

Kravet gjelder inkassoomkostninger på kr. 2.888 og gebyr på kr. 1.690 for begjæring om fravikelse av leilighet på grunn av manglende betaling av husleie.

Klager er sterkt dement og har lenge hatt opphold i sykehjem. Klagers ektefelle som bodde alene i ektefellens leilighet, døde i mai 2004. Fra da av var det ingen som tok seg av posten, og regninger ble ikke betalt. I september 2004 ble det oppnevnt hjelpeverge for klager. Han mottok kort tid etter cirka 1 kilo uåpnet post, herunder krav på husleie med kr. 6.692.

Inkassoselskapet hadde 06.08.04 sendt betalingsoppfordring, og begjæring om fravikelse var sendt namsmannen 03.09.04. Hjelpevergen tok umiddelbart kontakt med inkassoselskapet og erkjente hovedstolen, som ble betalt direkte til fordringshaver 01.10.04. Han bestred inkassokostnadene under henvisning til skyldners særlige forhold. Innklagede fastholdt inkassokostnadene.

Den 04.10.04 sendte innklagede påminnelse til klager om inkassokostnadene med varsel om fravikelse. Hjelpevergen bestred fortsatt inkassokostnadene, og fravikelsesbegjæringen ble etter anmodning fra inkassoselskapet stilt i bero hos namsmannen 12.10.04.

Hjelpevergens klage er datert 21.10.04.

Den 05.11.04 sendte selskapet betalingsoppfordring for inkassokostnadene og varsel om forliksklage.

2. Partene anfører

Hjelpevergen hevder at det før fravikelsesbegjæringen 12.10.04 var avtalt med inkassoselskapet at saken skulle sendes Inkassoklagenemnda. Sett i lys av klagers demens, og at hun ikke var i stand til å ivareta sin økonomi, er det urimelig å opprettholde kravet på inkassokostnader og gebyr i saken Klager har ikke hatt forutsetning for å behandle sin post eller sine regninger etter sin manns død. Et annet selskap som også hadde utestående krav mot klager, har vist forståelse for dette og trukket sitt krav på omkostninger. Det er videre uakseptabelt og uverdigg å true en dement dame på 90 år som nettopp har mistet sin mann gjennom 35 år, med fravikelse av eiendom. Dette er særlig utidig med tanke på at saksbehandler kjenner bakgrunnen for at kravet ble for sent betalt til kreditor.

Innklagede hevder at hjelpevergen fikk informasjon om muligheten til å sende klage til Inkassoklagenemnda, men bestrider at det ble avtalt at saken ikke skulle gå videre i påvente av behandling i nemnda. Kravet på inkassokostnader opprettholdes. Saken er behandlet på lik linje med andre saker. Da ingen post kom i retur, hadde selskapet ingen forutsetning for å vite at posten ikke kom frem. Saken har vært behandlet korrekt.

3. Inkassoklagenemndas syn på saken

Inkassoloven § 17 første ledd bestemmer at skyldneren plikter å erstatte fordringshavers nødvendige kostnader ved utenrettslig inndriving. Det er en forutsetning at kravet er brakt til forfall. Det skal som en hovedregel også

være sendt inkassovarsel som omfatter hele det kravet som sendes til inkasso. Etter § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves dersom reglene i § 9 er overtrådt. I § 9 første ledd heter det:

Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren

- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk og
- b) i varslet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Av loven fremgår det at varselet må være avsendt, det er ikke noe vilkår at det er mottatt. Ordlyden er valgt med vilje, noe som fremgår av Ot. prp. nr. 2 (1987-88) på side 57:

Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelse i postgangen og at varslene i det hele kommer frem. Departementet vil imidlertid understreke at dette kun vil gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldner.

Kravet gjelder husleie. Fordringshaver og inkassoselskapet har sendt betalingsvarsel og inkassovarsel til den adresse som husleien referer seg til. Denne posten har ikke kommet i retur, og det var ikke grunn til å tro at posten ikke kom frem til skyldner. Nemnda anser at inkassovarsel er betryggende avsendt.

Skyldnerens plikt til å betale inkassokostnadene etter § 17 er en erstatningsregel, og det er i forarbeidene, Ot.prp. nr. 2 (1987-88) på side 120, forutsatt at erstatningsplikten er objektiv. Etter nemndas mening kan det likevel ikke foreligge ansvar ved force majeure eller lignende sterke unnskyldningsgrunner. I denne saken er forholdene helt ekstraordinære. Det var klagers avdøde ektefelle som tok seg av post og regninger. Hun er selv sterkt dement og oppholder seg på et sykehjem og har åpenbart ikke vært i stand til å ordne opp i sine økonomiske forpliktelser. Kravet om omkostninger skyldes at det tok svært lang tid før det ble oppnevnt hjelpeverge. Dette kan skyldner ikke bebreides for; forholdet har vært helt utenfor hennes kontroll. Etter nemndas mening foreligger det en force majeure lignende situasjon som gjør at det ikke er grunnlag for å kreve erstatning for inkassokostnadene, herunder heller ikke gebyr for fravikelsesbegjæringen.

4. Vedtak

Klager gis medhold og skal ikke betale inkassokostnader.

Iver Huitfeldt
Leder Inkassoklagenemnda